

CVÂNTUL SĂPTĂMÂNII

Cât face un pahar cu apă?

pr. paroh Mihai Gojgar

Au intrat de curând în curtea bisericii doi oameni între două vârste. Doamna a intrat pentru câteva clipe, să cumpere câteva lumânări, din câte mi-am dat seama în următorul minut. L-am privit pe domn, cercetând harta Bucureștilor de la mijlocul sec. XIX, agățată de schele. Duminica însorită și căutarea trăirii ospitalității avraamice m-a făcut să îi ofer un pahar cu apă rece. Erau constănțeni și ajunseseră pentru prima oară în lăcașul Sf. Dumitru aici, în Centrul Vechi. Am aflat asta după un scurt dialog în care am observat și ochii înlăcrimați ai doamnei. „E așa frumoasă, părinte... Să vă ajute Dumnezeu să o restaurați cât mai repede!” I-am mulțumit și am adăugat câteva cuvinte despre istoricul bisericii, despre sfintele moaște, despre specificitatea locului. „Da, dar noi stăm departe...ajungem foarte rar în Capitală”. Nici asta nu este un impediment, i-am explicat; se poate ruga de la malul mării pentru noi, așa cum vom face și noi pentru dâșii. Întâlnirea noastră nu este condiționată de vederea față către față. Desigur, atunci când apare posibilitatea, ochii trebuie să se oglindească. Am început să vorbim și despre trăirea credinței, despre milostenie și câteva aspecte concrete ale vieții. La final, cu pliantul bisericii în mână, cu două candeluțe aprinse la lumânăr și în suflet, domnul elegant și preocupat de spiritualitatea locului și-a promis să spună despre Biserica Sf. Dumitru și verișoarei lui rezidente în București.

Nu imediat, ci la câteva zile, mi-am adus aminte de acest episod și l-am pus în legătură cu Duminica a V-a după Paști, Duminica Samaritencei. Am realizat că acel tablou de duminică, însorită, tihnită și, parcă, nemișcată, se aseamănă cu întâlnirea în miez de zi dintre Mântuitorul Iisus Hristos și femeia samarineancă. Episodul, relatat în Sfânta Evanghelie după Ioan (IV, 5 – 42), propune dialogul, remarca inteligentă, mintea ascuțită, smerenia și entuziasmul descoperirii adevărului ca valori fundamentale în creștinism.

Hristos Domnul, ignorând prejudecățile care cereau ca un iudeu să nu stea de vorbă cu „samarinenii cei spurcați”, mai ales dacă era vorba de

o persoană de gen feminin, îi cere apă unei femei pe nume Fotinia, așa cum a păstrat-o Biserica în memoria ei sfântă. De aici, începe o conversație între doi sabrieri pregătiți pentru această întâlnire. Viața spirituală, statutul ei matrimonial, dilemele personale sunt vehiculate, lămurite și punctate de Marele Dascăl - Iisus Hristos.

Nu putea fi alt rezultat decât victoria Mântuitorului, asta nu e o surpriză. Dar sunt și eșecuri folositoare. Cum spune Nicolae Iorga: „O înfrângere e numai mijlocul pe care ni-l dă soarta ca să vedem ce ne lipsește pentru a învinge”. Samarineanca recunoaște superioritatea Celui din fața sa. Răspunsurile Lui sunt, evident, din altă lume; comportamentul Lui este...*altfel*. Fericită că a descoperit o fântână a liniștii și a credinței, fuge în cetate și îi anunță pe toți că a găsit un om Care i-a spus toate câte a făcut. „Nu cumva aceasta este Hristosul?” (v. 29). Locuitorii Sihar-ului, venind degrabă la fântâna lui Iacov - strămoșul lor, au sorbit nu apă pentru trup, ci pentru suflet. „Deci, după ce au venit la El, samarinenii Îl rugau să rămână la ei. Și a rămas acolo două zile. Și cu mult mai mulți au crezut pentru cuvântul Lui, iar femeii i-au zis: Credem nu numai pentru cuvântul tău, căci noi înșine am auzit și știm că Acesta este cu adevărat Hristosul, Mântuitorul lumii” (v. 40 - 42).

Cele două relatări au multe conexiuni. În mijloc stă Hristos, Cel ce ne cheamă pe toți în unitatea plină de iubire a Sfintei Treimi. O pereche de constănțeni și o femeie samarineancă. Amiază moleșitoare în Centrul Istoric și arșiță la poarta Siharului. Dorința de a afla de ambele părți. Două candeluțe în lumânăr și sute de lumini aprinse în sufletele samarinenilor. Plecarea din orașul de rezidență și ieșirea din case a celor din urmă. Promisiunea că și verișoara va afla de Biserica Sf. Dumitru, pe de o parte, și necesitatea împărtășirii bucuriei cu ceilalți, cazul Fotiniei, pe de altă parte. Sete în ambele locuri. Și setea rămâne: sete de Dumnezeu, de pace, de oameni.

Și când te gândești că totul a început cu un pahar cu apă.

CUM SĂRBĂTORIM ÎNĂLȚAREA DOMNULUI?

diac. Bogdan Bădiță

Înălțarea Domnului încheie ciclul de sărbători închinat Învierii Mântuitorului Hristos. Această sărbătoare comemorează și ne îndeamnă să reținem momentul Înălțării Domnului din mijlocul Sfinților Apostoli. Tot acum Fiul lui Dumnezeu îi încredințează pe ucenici că Îl va trimite pe Sfântul Duh, Mângâietorul, Duhul Adevărului, prin a cărui lucrare se va sfinți întreaga lume.

Sărbătorirea Înălțării Domnului se face, în primul rând, prin participarea la Sfânta Liturghie, unde credincioșii aduc pentru ultima oară în acest an ouă, roșii și pască. În unele zone ale țării, în această zi, credincioșii își pun la brâu și în case frunze și crengi de nuc sau de tei. În popor, sărbătoarea Înălțării Domnului se mai numește Ispas, după numele martorului ascuns, nevăzut al Înălțării. Tradiția spune că Ispas, un cioban, ascuns pe după pietre, a urmărit evenimentul, tăcut și uimit, și apoi a povestit alor săi cele întâmplate. Tot în această zi se sfințesc plantele de leac - leușteanul, paltinul, alunul.

De Înălțarea Domnului, Biserica Ortodoxă Română face praznic de pomenire a eroilor. În toate lăcașurile de cult din țară și străinătate sunt pomeniți eroii - ostașii și luptătorii români din toate timpurile și din toate locurile, care s-au jertfit pe câmpurile de luptă, în lagăre și în închisori pentru apărarea patriei și a credinței strămoșești, pentru întregirea neamului, libertatea și demnitatea poporului român. Totodată, după Sfânta Liturghie, vor fi oficiate slujbe de pomenire și la cimitirele, troițele și monumentele dedicate cinstirii eroilor neamului.

Sărbătoarea Înălțării Domnului face parte din triada celor trei mari praznice împărătești (Învierea Domnului, Înălțarea Sa și Pogorârea Duhului Sfânt) care împodobesc timpul liturgic al primăverii, când odată cu revenirea la viață - învierea naturii, reținem momentele sfinte din viața Bisericii.

MASA DE SÂMBĂȚĂ

Te-ai întrebat vreodată ce se întâmplă cu mâncarea pe care o oferi de pomană?

Ai avut dubii în privința onestității celui care îți cere ajutorul?

Parastasul trebuie să fie ajutor pentru cei nevoiași!

Îmbină fapta bună și ajutorul real!

La Biserica Sf. Dumitru, în fiecare sâmbătă, de la ora 12, enoriașii cu posibilități materiale reduse primesc o masă caldă.

Fii și tu cel care dăruiește!

Vă rugăm să cereți informații despre detalii organizatorice, la pangarul bisericii.

“Fericit cel care caută la sărac și la sărman: în ziua cea rea îl va izbăvi pe el Domnul”. (Psalmi 40.1)

Valentina Beșliu

Pe pagina de internet a televiziunii naționale române se poate citi: „Din 1965, când a fost lansată de Octavian Paler la Televiziunea Română, Teleenciclopedia a „luminat” perioada comunistă pentru mulți români. Astăzi, încă mai trezește melancolia în oamenii care au crescut cu ea, iar pentru cei mici reprezintă o oază de educație, păstrându-și formatul și rolul, prezentând documentare cu subiecte diverse: natură, tehnologie, artă, sănătate etc.”

Emisiunea aniversează anul acesta, pe data de 20 mai, 50 de ani. Copiii de astăzi sunt obișnuiți să poată găsi la televizor sau prin intermediul internetului, la orice oră din zi sau din noapte, ce își doresc. Copiii crescuți în vremea comunistă, ca și părinții lor de altfel, se „hrăneau” cu episoadele acestei emisiuni. Era o cale de a visa la alte timpuri, de a afla noutăți, dar mai ales un mod de a asigura un minim de cultură generală.

Am explorat junglele, am luptat alături de lei pentru conducerea haitei, am crescut flori exotice, am descoperit tehnici noi, am realizat filme sau am zburat prin spațiu. Era prilej de laudă între școlari: „eu știu cum se face un film despre înflorirea unui boboc”; suport didactic pentru profesori: „ați avut ocazia să vedeți istoria medievală a Parisului, sâmbăta trecută”; sau dispute între cunoscuți: „eu nu cred în cauza dispariției dinozaurilor”, „ce greșală colosală a făcut Napoleon”.

Teleenciclopedia a supraviețuit cenzurii dure din anii comunismului, dar a evitat subiecte ca bunăstarea occidentului, nuditate, săruturi, pletosi sau religie.

În ultimii ani ai comunismului programul emisiunilor TV era: ora 19.00 - Telejurnal; ora 19.30 - Omagiu Conducătorului Iubit (documentar, parțial color); ora 20.00 - Cântare Patriei (spectacol muzical-literar-coregrafic); ora 21.45 - Telejurnal; ora 22.00 - Închiderea programului. Așadar, Teleenciclopedia era o binecuvântare audio-vizuală pentru oamenii aflați în căutarea unei emisiuni de calitate.

Structura ei s-a păstrat de-a lungul timpului, ca și tema muzicală a genericului care a fost realizată de Nicolae Kirculescu și care a avut câteva orchestrații diferite.

Teleenciclopedia se difuzează în fiecare sâmbătă la ora 18:50, pe canalul TVR1.

EROUL NECUNOSCUȚ - O ISTORIE PEA PŢŢIN CUNOSCUȚĂ

Anton Dorneanu

În România anului 1921 se impunea identificarea unui simbol unic de omagiere a jertfelor pentru apărarea țării. Prin hotărârea unei comisii constituite în acest scop, la 5 mai 1923 s-a stabilit exhumarea a nouă eroi necunoscuți, din mai multe localități: Măreșești-jud. Vrancea, Grozești-jud. Bacău, Poieni-jud. Bacău, Azuga-jud. Prahova, Topraisar-jud. Constanța, Rasovița-jud. Gorj, Bălăria-jud. Teleorman și Ciucea-jud. Cluj, cărora li se alătură, pentru o mai bună înfrățire a tuturor românilor, un erou necunoscut din Chișinău, la 9 mai 1923.

Osemintele celor zece au fost așezate în sicrie de stejar, toate la fel și transportate la biserica din Măreșești. Dintre aceștia, doar unul urma să fie ales să devină Eroul Necunoscut al României și adus la București la 15 mai 1923. A fost depus la Biserica Mihai Vodă pentru două zile de pelerinaj, iar pe 17 mai 1923 urma să fie înhumat pentru totdeauna, în Parcul Carol.

Alegerea Eroului Necunoscut a fost făcută de elevul Amilcar Săndulescu de la Liceul Militar D.A. Sturdza din Craiova, un elev exemplar, orfan de război. „M-am dus înaintea celor zece sicrie tremurând și stăteam la îndoială pe care să pun mâna. Dar, deodată, m-am dus la sicriul al patrulea. Îndemnat de conștiință, am pus mâna pe el. În momentul acela, un mare fior mi-a străbătut tot sufletul și mi-au venit pe buze cuvintele: Acesta este tatăl meu. Îngenunchind, m-am rugat: Doamne Dumnezeu meu, ai în pază pe toți eroii neamului, ai și pe tatăl meu”, și-a amintit Amilcar Săndulescu.

Cele nouă cosciuge rămase au fost înhumate în Măreșești, iar în aceeași zi spre seară, Eroul Necunoscut pleca spre București. Joi 17 mai 1923, de Înălțarea Domnului și Ziua Eroilor, în onorul întregii țări, Eroul Necunoscut își găsea liniștea în Parcul Carol. Pe placa de mormânt, străjuită de o flacără care arde neîntreput, stă scris: „Aici odihnește fericit întru Domnul Ostașul Necunoscut săvârșit din viață în jertfa pentru unitatea Neamului Românesc. Pe oasele lui odihnește pământul României Întregite 1916-1919”.

Oare câți dintre noi mai cunosc istoria Eroului Necunoscut și unde se află monumentul său?

CONTRIBUIE LA CTITORIREA BISERICII SF. DUMITRU- POȘTĂ

Formularul 2% este cea mai ușoară metodă de a ajuta la ctitorirea Bisericii Sf. Dumitru. Formularul, completat de mână și semnat personal, se depune la pangarul bisericii Sf. Dumitru. (Acesta se găsește la pangar sau poate fi descărcat de pe site-ul sau pagina noastră de facebook)

Ne-am bucura dacă ați prezenta și cunoșcutorilor dvs. posibilitatea de a direcționa formularul către biserica Sf. Dumitru.

Dacă dețineți sau dacă activați într-o firmă, puteți direcționa, prin intermediul unui contract de sponsorizare, 20% din impozitul pe profit pe anul 2014 către Biserica Sf. Dumitru Poștă. Nu este nici o cheltuială în plus pt dvs., nici un efort financiar, ci este un DREPT pe care îl aveți. Deductibilitatea cheltuielilor de sponsorizare și mecenat din impozitul pe profit.

Contribuabilii care efectuează sponsorizări și/sau acte de mecenat pot deduce sumele aferente din impozitul pe profit dacă se îndeplinesc cumulativ următoarele condiții: se încadrează în limita de 3% din cifra de afaceri și nu depășesc 20% din impozitul pe profit datorat (pentru întreg anul fiscal 2014). Sponsorizarea trebuie să fie înregistrată în contabilitate în anul pentru care se face plata impozitului (cel puțin contractul de sponsorizare să fie datat în 2014 și plata în 2014).

Firma are dreptul să acorde sponsorizări și peste limitele menționate, dar pentru suma ce depășește limita specificată se plătește impozit pe profit.

- donații de bani se pot face în conturile din josul paginii

Cod de identificare fiscală a entității nonprofit/unității de cult – **16081893**

Denumire unitate nonprofit/unitate de cult – **Biserica Sf. Dumitru Poștă, paraclis universitar**

Cont bancar (IBAN) - **RO 02 RZBR 0000 0600 1219 1317 – LEI**

Vă mulțumim!

LITURGHIE ÎN ZORI DE ZI

pr. Paroh Mihai Gojgar

Din data de 5 mai, în Biserica Sf. Dumitru se oficiază Sfânta Liturghie în fiecare zi de marți. Slujba începe la ora 6 dimineața și a fost rânduită în această zi din două motive. Primul este acela că luni seară este momentul îndătinat în care se spovedesc cei mai mulți credincioși ai bisericii noastre; pentru ca timpul dintre spovedanie și împărtășire să fie cât mai scurt, am făcut această organizare. Al doilea motiv este acela că ziua de marți nu presupunea nici un serviciu liturgic constant în lăcașul nostru și ne-am gândit să îmbogățim și înfrumusețăm slujirea liturgică în minunatul monument istoric din Str. Franceză.

Propunerea acestei slujbe a venit din partea mai multor credincioși, cărora le sunt recunoscător pentru inițiativă și dragoste. Ei, precum mulți alții, au dorit să participe la o Sfântă Liturghie în cursul săptămânii, înainte de a ajunge la serviciu. Acesta este motivul pentru care se săvârșește foarte devreme.

Slujba se desfășoară între 6 și 7.30, astfel încât să nu incomodeze programul de serviciu al celor mai mulți. Marțea trecută au fost prezente 30 de persoane. Vă așteptăm cu bucurie, în lumina Sfintei Treimi și a candelor din Biserica Sf. Dumitru.

TEME CATEHETICE DIN PERIOADA 11.05- 29.06.2015

- 11 MAI – SFÂNTUL IOAN VALAHUL
- 18 MAI – CULTUL EROILOR ÎN BISERICA ORTODOXĂ
- 25 MAI – CINSTIREA CELOR ADORMIȚI (MOȘII DE VARĂ)
- 8 Iunie – POSTUL SF. AP. PETRU ȘI PAVEL (DIALOGUL CELOR DOI)
- 15 Iunie – SFÂNTUL IUDA TADEUL
- 22 Iunie – SFÂNTUL IOAN CEL NOU DE LA SUCEAVA

Biserica Sf. Dumitru – Poștă
Str. Franceză Nr.1 Sector 3,
București
0727 394 631

RO 02 RZBR 0000 0600 1219 1317 – LEI
RO 18 RZBR 0000 0600 1435 9658 – EURO
RO 93 RZBR 0000 0600 1435 9666 – USD
Raiffeisen Bank, Agenția Decebal.

Redacția:

Coordonator: Pr. Mihai Gojgar
Redactor-șef: Teodora Poptean
Tehnoredactare: Emanuel Tudor
Distribuție: Mihaela Iancu

Tipar: **Eprintare.ro**

Adresa (punct de lucru): Strada Corvinilor nr. 5,
parter sector 6, București

ISSN 2393 – 4859 / ISSN-L 2393 – 4859